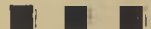

(המשך מעמוד 11)

הטורד שלהם, באותה אכזריות ובאותו שיטת. להוציא להורג! להוציא להורג! להוציא להורג!

כל הסימפטומים של אייהשפיות הזמנית, הפוקדת את המדינה אחרי כל מעשה-זוועה, האופייני ביותר הוא הקול הקורא לעונש-מוות. הוא האופייני ביותר, מפני שהוא המפורף ביותר.

פעם היתה אגדה ש"ערבים אינם מתאבדים". אגדה זו מתה זמן, כמו הרבה אגדות נוחות אחרות, מאז יומי-כיסוף.

רוצחי קריית-שמונה היו מתאבדים. רוצחי מעלות היו מתאבדים.

כל אדם חוש העובר את הגבול כדי לבצע בישראל מעשה-ראווה טרוריסטי — יודע שהוא מתאבד. סיכוייו לחזור חי הם אפסיים.

לאיים על מתאבד בעונש-מוות — הרי זה אכסורד כה בולט, עד שרק אדם שנפרד מהגי' יזנו יכוד להעלותו על דעתו.

הפעלה עונש-מוות בישראל יכולה לשנות את המצב רק בסוג אחד של מיקרים: אותם מיקרים שבהם מתפתים כיום פידאיון חמושים להרים את ידיהם ולהיכנע. כיום יכולה התקיפה לחיים לחסוך לנו הרבה קורבנות משלנו: בהיעדר כל תיקווה יילחמו כל הפידאיון עד הסוף, יקטלו ואורחים וחיליים ככל האפשר, ימכרו את חייהם ביוקר."

זהו היגיון פשוט, המובן לכל חיל. פידאיון בכלא ישראלי, הממתינים לביצוע גורדין-מוות, יהפכו למוקד של דראמה עולמית, יתקו את כלר התקשורת בעולם כולו, יגרמו להתערבות ראשי-מדינות, יהפכו גיבורים לאומיים ברחבי העולם הערבי, יביאו מתגייסים נלהבים חדשים לאירגוני-טרור. כל הנימוקים האלה מובנים מאליהם. אבל אין הם מסוגלים לעמוד אף רגע אחד מוד קריאתי-הנכם של המון נסער, הנאנץ כנהבות הזעם הצורק.

אפשר להבין את תאוות-ההנקם של אנשים, שיקיריהם נפלו קורבן לפשע מחריד, ושכל תא בגופם זועק להנהגת עונש-מוות.

אפשר להבין המון פרימיטיבי המגיב כך מעומק זעמו. אפשר לסלוח לאנשים נבונים ושפויים, המצטרפים לקריאה זו בהתקפה של היסטריה חולפת.

אבל אפשר רק לבחון בפוליטיקאים, ה' מבקשים לטפס על חבליהתלייה אל מרומי הקאריירה האישית.

עסקן המצטרף לקריאה זו בתום-לב, מעיד על עצמו שהוא פרימיטיבי ללא-תקנה, היסטריקן מסוכן בשעת-מיבחן, ויש להרחיקו בעוד-מועד מכל עמדה של אחריות ציבורית.

עסקן הנושה זאת מתוך חשבון ציני, פוסל את עצמו מבחינה מוסרית. גידעונו האזנר, שהצטרף השבוע לקריאה זו, פסל

הפיקוד הרביעי

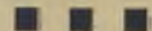
את עצמו לצמיתות לכהונה של שר-המישפטים. לא יעלה על הדעת למסור כהונה זו לאדם שזוהי תפיסתו המוסרית, הפוליטית והמישפטית. שלמה הילל, שרק לפני שבוע הסביר בהיגיון רב מדוע הפעלת עונש-מוות היא טירוף, גילה לפתע ש"צריכים לשקול" אותה מחדש. פחדנות? שחית? עם הזרם? חוסר עמוד-שרדה? ניסיון לחפות על כישלונו האישי הנורא כאחראי על המישטרה? לפסיכודג פיתרונים?

עת הוויכוחים המרים על עונש-המוות במדינות אחרות, קבעו פסיכולוגים שהדרישה לעונש-מוות היא סימן מובהק של מופרעות אישית קשה, סימפטום הקשור במערכת שלמה של סימפטומים חולניים אחרים. כאשר ריח של דם עולה בנחיריכם, וזעם קות של ילדים לנודים מחדהרות כאזניים, אפשר להבין אובדן-החושיות זמני. ייתכן שרק קומץ קטן מסוגל לשמור על שפיות-הדעת בי שעות כאלה, ודווקא קומץ זה מנוטרל, במצוי את הישראלית.

ביטול עונש-המוות במדינת-ישראל נתקבל ברגע של התעלות נפשית ומוסרית, רגע של חג למדינה היהודית. אי-הפעלת עונש-המוות (מילבד במיקרהו האחד-בהיסטוריה של אדולף אייכמן) נשארה אנדרטה לשפיות הדעת, מייבחה לתבונה הטהורה. האם יפילו נאפה הוואתמה וגידעונו האזנר את המיזבח הזה?

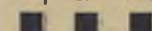
במיסגרת זו יש אולי ערך כלשהו גם למישמר אורחי. במצב הנוכחי זהו גוף חסר-ערך, המוקם רק כדי לתת לחושבים הרגשה שהם עושים משהו.

ד כאן מצטמצמת ההצעה בתחומי צה"ל. אלוף הפיקוד הרביעי יהיה כאלופי שאר שלושת הפיקודים, אך יש לערוך את השאלה אם אכן צריך פיקוד זה להיכלל במיסגרת צה"ל.

הצבא אחראי לתפקידו המיוחד — הכוננות למלחמה כוללת וניהול מלחמה זו. זהו תפקיד גורלי — כי בו תלוי עצם קיום המדינה. במילא תפתס בו הלאחמה בטרוריים מקום נמוך יחסי בסולם-הקדימויות. עם כל הי זוועה שבו, אין להשוות את יום-מעלות ל6 באוקטובר. התפיסות המיוחדות של הצבא, התכונות הדרושות מהקצינים הבכירים, דרכי המחשבה והביצוע — כל אלה אינם מתאמים לנושא המיוחד של לוחמה בטרוריים. רק מפקד בלתי-שיגרתי יכול לעמוד בהצלחה במשימה זו (כפי שעמד בה בשעתו אייאל שרון, כאשר הוטל עליו לשים קץ לטרור ברצועת-עזה — אם כי יש מקום לוויכוח המובן ביותר על שיטותיו).

מאידך, איננו רוצים ב"כוחות בלתי-סדירים", לחבורת-טרור משלנו, ובוודאי לא בפלוגת-סער ניאיר-נאצית, כפי שהוצעה השבוע על-ידי כמה פרשנים אחוזי-היסטריה. לכן יש לבדוק את האפשרות שהפיקוד המיוחד יפעל מתוך לציה", ויהווה גוף סריר מיוחד הכפוף לשר-הביטחון.

מ כאן עוד צעד לרעיון כולל יותר: הקמת פיקוד למלחמה בטרור שלא יהיה אחראי רק לנושא זה בתוך תחומי המדינה והשטחים המוחזקים, אלא גם ברחבי העולם. הצעה כזאת היא מסובכת, והיא מחייבת את בדיקת מערכת-היחסים בין הפעולה המיבצעית הצבאית נגד הטרור בשטח המדינה ובין הפעולות החשאיות של המדינה ברחבי העולם. יש הרבה מה לומר למען ריכוז טוטאלי כזה של המאמץ ביד אחת — אך יש גם כמה וכמה שיקולים הפוכים. כגון: ההבדל המהותי בין השיטות, של התפיסות הדרושות, של הכוחות העוסקים במשימות וכד'. קשה להרחיב על כך את הדיבור בפומבי.

זו, וממילא אין להן הצידו המיוחד הדרוש — כגון מסוקים צמודים. אין אחר אי.

העדר כל אלה, באה התלטורה הניצחית, משה דיין, הפועל לעית-מצוא כמומחה לשיחרור מטוסים ובתי-ספר, הרמטכ"ל, שנבחר לתפקידו על-פי בקיאותו בענייני איסטרטגיה, והעסוק בשיקום צה"ל למלחמה הבאה לאורך כל הגבולות. אלוף-הפיקוד, המנהל מימים אלה מלחמה חמה רחבת-ממדים בגבול הסורי, וישעילו להיות מוכן להתקפת-פתע של הצבא הסורי. אכסורד הוא לצפות מכל אלה ניהול מיכי צעיו מעושי שז המלחמה בפידאיון, על כד שדבי המניעה, הכוננות, האיתור והקרב.

מבחינה מיניסטריאלית, אחראים ברגע זה שר-הביטחון ושר-המישטרה, שניהם היו צריכים להתפטר כיום הרביעי ערב — אילו אפשר היה להתפטר בכלל מחבורה זו של פושטי-רגל מעשיים ומוסריים, המהווה את ממשלת-המעבר. המידה השחוקה — "מחרד" — היא חסרת-משמעות במיקרה זה. לא היה אפילו מחדל. המצב כולו הוא בגדר חירוף.

ה פיתרון הוא כימעט מובן-מאליו. אני מציע בזה להקים בצה"ל פיקוד רביעי — נוסף על פיקוד הצפון, המרכז והדרום. הפיקוד הרביעי יהיה פיקוד לדוחמה בפידאיון, ותחום-אחריותו ישתרע על כל מרחבי השליטה של מדינת-ישראל.

לאורך פיקוד זה יש לתת את כל הסמכויות, הכוחות והציוד הדרושים למילוי משימה מיוחדת זו. צריכה להיות לו הסמכות ליטול לידייו את הפיקוד על המישטרה באזורים מיוחדים, להורות למוסדות אורחיים על פעילות מיוחדת, לעקוף את הצניזרות הביורוקרטיים הרגילים במצבי-כוננות (למשל לגבי שידורים בכלי-התקשורת, סדרי תחבורה, ועוד ועוד). פיקוד זה יאמן כוחות מיוחדים, ויפקד עליהם. הוא ישכלל את הציוד המיוחד שיהיה דרוש לו מבחינת הנשק, כליית-כוחה, רשתית-תיקשורת-חירום.

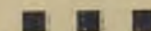
אשר נתברר בבוקר כי חוליית פידאיון חצתה את הגבול לתוך שטח ישראל, ניתן אות-אזעקה כללי. הביצוע היה חמור מן הרגיל, מפני שהידיעות וההערכות של המטה המיוחד נתנו מקום לחשש שלקראת ה-15 במאי — יום-השנה להקמת המדינה בעיני הערבים — תבוצע פעולת-ראווה מיוחדת —

עם מתן האזעקה, פעלה רשת-התקשורת המיוחדת. כל הכוחות המיוחדים הועמדו במצב-הכין. גם המישטרה הועמדה במצב כוננות. כל האירועים הפגיעים בוטלו. בשקט, ללא דרמטיות, טולי התלמידים והנוער הופסקו

כיום שלישי בערב נפתחו יריות על אוטובוס, שהסיע פועלות. שוב פעלה רשת-התקשורת המיוחדת. תוך חצי שעה נסגר שטח ברדיוס של — ק"מ מסביב למקום הפגיעה. בתוך השטח הזה הוכרז על מצב-כוננות עליון. הכוחות המיוחדים הקימו מארבים והתקיפו סידורי-אבטחה מיוחדים —

בשעות הקטנות של הלילה נתקבלה הידיעה על רצח המישפחה במעלות. תוך דקות ספורות הובילו מסוקים את כוח-החירום המיוחד למעלות. על-פי הסי דורים הקבועים, הוכרז עוצר כללי במקום. יחידות-האבטחה, שמוקמו בערב בבתי-הספר ובשאר הבניינים הפגיעים, היו מוכנות לפתיחת אש על כל חולייה מתקרבת

בשעה ארבע בבוקר נתקלה חוליית שלושת המחבלים בכוחות צה"ל, בדרכה לבית-הספר. כיום הרביעי בבוקר שמעו על כך אורחי ישראל בשידורי הרדיו, בסוף מהדורת החדשות. היתה זאת ידיעה שיגרתיית קטנה, אחת מני רבות —

כ זה יכוד היה להיות, וכך זה לא היה. מדוע?

התיאור עצמו מסביר את הדבר. אין משה מיוחד, האחראי למאבק בפידאיון ברחבי המדינה, ומחוצה לה.

אין רשת-תקשורת מיוחדת למטרה זו. אין תיאום מיבצעי רצוף בין המוסדות והשרותים הנוגעים בדבר, כגון המישטרה, משרד-החינוך, הרשויות המקומיות. אין יחידות מיוחדות, המאומנות ללוחמה מיוחדת

המטכ"ל העוני

ההערכה המודיעינית של המטכ"ל הלבן — היתה קור בעת, באחד במאי 1974:

עם התקרבות הסכם הפרדת-הכוחות עם סוריה נוצר כאירגונייה-פידאיון לחץ חזק לביי צוע פעולות גדולות.

הפלטטינים חוששים כי עם הירגע החיות בדרום (המשך בעמוד 20)

בעולם הערבי ולהניח על שולחן הממשלה הערכות מוסמכות עצמאיות, יכול לסכן את עצם קיום המדינה. האפתעה של יום-מעלות מוכיחה כי העדר מטכ"ל כזה גורם לאסונות-יוזעה.

אילו היה קיים מטכ"ל כזה, הוא היה מור דיע זכר הגופים האחר-איים, כבר לפני כמה שבועות, שיש להתכונן בחומרה קיצונית ל מעשי-זוועה ראוותניים מצד אירגוני הפידאיון — כולם או חלקם.

ני מצטער שעלי לחזור, כמו נודניק, לנושא שאני חוזר עליו ללא-הרף מאז סתו 1956.

אני מתכוון להציעי להקים "מטכ"ל לבן" — מטה כללי מדיני, מיבצעי ומודיעיני ענייני נים ערביים, שיעסקו בענייני השדום כמו שי מטכ"ל החאקי עוסק בענייני מלחמה.

האפתעה של יום-הכיפורים הוכיחה כי העדר מטכ"ל כזה, המסוגל לעקוב בצורה מיקצועית אחרי המתרחש